

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita Iohan. Hagvstaldensis Ecclesiæ primùm, deindè Eboracensis Episcopi,
ex ea quæ est per Venerab. Bedam Ecclesiast. historia Anglorum lib. 5.
cap. 2. Migravit ex hac vita anno Domini 721.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

578 VITA IOHAN. EPIS. HAGVSTALDEN-
nem, dextera manu priuatus fuit. Cum igitur
hunc modum religiosæ vitæ curriculum confi-
cisset, tandem vinculis mortalitatis solutus
Christum migravit, quem nunc non in effigie
sed facie ad faciem, æternùm beatus contem-
platur.

✠ Augustal-
denfis.
C. Baron. in
not Mar
Rom. & to.
9. Annal.

VITA IOHAN. *HAGVSTALDEN-
Ecclesiæ primùm, deindè Eboracensis Episcopi
ex ea quæ est per Venerab. Bedam Ecclesiæ
historia Anglorum lib. 5. cap. 2. Migravit huius
vita anno Domini 721.

7. Maij,

P Rincipio regni Alfridi, qui post fratrem
suum Ecgfridum genti Nordanhunorū
præfuit, defuncto Eata episcopo, Johannes
vir sanctus, Hagustaldensis ecclesiæ Præfatus
suscepit, qui eximia sanè vitæ sanctitate, & mi-
raculorum virtute clarus fuit. Est locus quidam
non longè ab Hagustaldensis ecclesiæ diocesi
interfluente Thino amne separatus, in quo
sanctus capta opportunitate temporis, maxima
in Quadragesima, cum paucis orationi & lectio-
ni operam dare consueuerat. Cumque tempore
quodam ibidem mansurus adueniret, inuicem
pauperem aliquem maiore infirmitate vel in-
opia grauatum inquirere, vt cum secum de-
illis (hoc namque ei solitum erat) haberet. Post
continud adolescens quidam ex villa non mol-
tùm remota adductus, qui præter alias calabrati-
tes mutus erat, & tanta capitis scabie laborabat
vt coma destitutus, horridos tantùm in circum-
crines gestaret. Hunc igitur Episcopus ad se ab-
ductum, in paruo quodam tugurio apud se ma-
nere voluit, vt quotidianam ab eo stipem accipe-
ret.

Secunda autem Quadragesimæ Dominica, auctore ad se muto, linguam proferre iussit. Procul ite, & Episcopus impressa in eam Crucis figura, præcepit ei ut verba proferret. Res mira. Mutus ille statim soluto vinculo linguæ, articulatum ac distinctè fari cœpit. Antistes ea Domini misericordia vehementer gavisus, & ampliora Dei beneficia nequaquam desperans, præcepit medico, ut sanandæ scabredini capitis eius, curam adhiberet. Fecit ille ut iusserat, & iuvante Præfulis benedictione, nata est cum sanitate cutis venusta species capillorum: factusque est iuuenis vultu limpidus, & loquela præptus, capillis pulcherrimè crispis, qui antè fuerat deformis pauper, & mutus.

Cum defuncto Bosa eximiæ sanctitatis & humilitatis viro, Iohannes pro eo Eboraci substitutus esset, venit ad quoddam Virginum monasterium, ubi virgo quædam repentini doloris infirmitate tacta, gravissimo languore decumbebat. Brachium namque, ex incisione venæ parùm considerata, tumorem quendam contraxerat, qui duabus vix manibus circumplecti poterat. Itaque cum lecto affixa, vltimum spiritum trahere videretur, Abbatissa Episcopum, ut eam sua benedictione munire dignaretur, rogavit. Paruit ille libens, virginis calamitatem miseratus. Cumque

Alind quoque huic nõ multum dissimile miraculum, Abbas Berechtus quondam eius diaconus

Sanat muti,
impresso
crucis si-
gno.

Sanat virgine
nem valde
ægotam.

580 VITA S. IOHANNIS DAMASCENI
 nus narrare solebat. Villa erat Comitis cuius
 dam, cui Huch nomen erat, cuius cōiur quadra-
 ginta diebus acerbissimo languore detenta, pedi-
 foras efferre non poterat. Contigit autem, eodē
 tempore, virum Dei illō ad dedicandam eccle-
 siam ab eodem Comite vocari. Dedicata autem
 ecclesia, cūm ægrè tandem ab Antistite, ut locum
 pranderet obtinisset, misit vir sanctus languen-
 ti mulieri aquam benedictam, quā in dedica-
 tionem ecclesiæ consecrauerat; præcipiens ut ei
 gustaret, & dolori applicaret. Quod ut factum
 est, mulier collapsas planè vires mirabiliter re-
 cuperauit, ad eō ut lecto exiliens, sancto Antistiti
 cæterisque ad mensam ministraret. A hoc item tē-
 pore vocatus ad dedicandam ecclesiam Comi-
 tis, cui Addi nomen erat, expleto ministerio, fi-
 lium quendam eius acerrima agritudine pos-
 sum, & in ipsis mortis faucibus constitutum, be-
 nedictione sua & precibus liberavit, & integrè
 sanitati restituit.

Nota vim a-
 que benedi-
 ctæ,

Sanatur pu-
 er ad oratio-
 nem Epif-
 scopi.

Migrat de or-
 pore sacer-
 Antistes.

Neque hoc silentio prætereundum, quod si-
 mulus Christi Herebaldus, in seipso ab eo factū
 solet narrare miraculum. Viram, inquit, illius
 per omnia episcopo dignam esse cognoui. Sed &
 cuius apud internum iudicem habitus sit meritis
 & in multis alijs & in meipso maximè experien-
 sum, quippè quem ab ipso (ut ita dicam) mortis
 limite reuocans, ad viam vitæ, sua oratione ac
 benedictione reduxit. Mansit autem in Episcopa-
 tu annis triginta tribus, & sic cælestia regna con-
 scendens, sepultus est in porticu S. Petri, in mo-
 nasterio suo quod dicitur, in Sylua Deitorum,
 anno ab Incarnatione Domini septingentesimo
 vigesimo primo. Nam cum præ maiori senectute,
 minùs episcopatu administrando subsiceret,
 ordina-

ordinato in Episcopatum Eboracensis ecclesie
Willfrido presbytero suo, secessit ad monasteriū
presatum, ibique vitam Deo digna conuersatio-
ne compleuit.

ILLVSTRE MARTYRIVM S. ACA-
thij Centurionis. ex eo quod est apud Metaphr.
Canonatus est Anno à nato Christo 311. qui fuit
secundus & vltimus persecutionis annus.

C. Ebor. in
not Mar.
Rom. & 10.
3. Annal.

Quoniam Maximianus Diocletiani gener, in
Christianum nomen satanica rabie defa-
maret, Acathius genere Cappadox, & con-
ditione miles, proposito verò & voluntate Chri-
sti athleta, egregia fortitudine & genus suum &
ordinis dignitatem exornauit. Cum enim sub
Firmo quodam militaris ordinis Tribuno, Cen-
turionis officio fungeretur, & Tribunus omnium
militum animos, partim assentationibus, partim
minis ad idolorum cultum ac superstitionem ne-
farium alliceret, Acathius Christi amore acriter
inflammatus, in medium profiliens constanter
ac viriliter se Christianum esse confessus est; pa-
ratum etiam pro ipsius nomine, quolibet cru-
ciatus subire. Firmus eam hominis alacritatem
& constantiam admiratus, primò quidem in-
gentibus promissis, mox terribilibus minis exi-
miam viri fortitudinem debilitare conatus est.
Sed cum ille immobilis in Christi confessione
perseueraret, Tribunus edicto regio coactus,
viri sanctum vinculis adstrictum, ad Bibianum
militem, qui totius exercitus imperium, cum pote-
state summa administrabat.

3. Maij.

Acathius
Cappadox
Centurio.

Constantia
eius.

Acathius verò vt primum Bibiano oblatus
suis spe futurorum bonorum exultans subrisit, &
a iudi-

Sistitur coram
Bibiano de-
co.

